

3. การประกอบธุรกิจของแต่ละสายผลิตภัณฑ์

3.1 ลักษณะผลิตภัณฑ์หรือบริการ

ภาพรวมธุรกิจการให้บริการจัดการสิ่งปฏิกูลฯหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว

ปัญหาการจัดการสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วจากโรงงานอุตสาหกรรมที่ไม่ถูกวิธีมักจะก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่ยากแก่การแก้ไข หรือเสียหายให้คงสภาพแวดล้อมได้ดั้งเดิม รัฐบาลต้องสูญเสียงบประมาณจำนวนไม่น้อยในการจัดการสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว จากภาคอุตสาหกรรมที่มีการลักลอบทิ้งในที่สาธารณะ สูญเสียงบประมาณในการศึกษาและหาแนวทางการป้องกันผลกระทบของการปนเปื้อนสารอันตรายลงสู่แหล่งดิน แหล่งน้ำ ตลอดจนงบประมาณเพื่อการฟื้นฟูสภาพแวดล้อมให้เกิดความปลอดภัยต่อวิถีการดำเนินชีวิตของประชาชน ดังนั้นกระทรวงอุตสาหกรรมจึงได้ออกประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมเรื่องการจัดสิ่งปฏิกูลฯหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว พ.ศ. 2548 เพื่อกำหนดแนวทางในการควบคุมระบบการจัดการของเสียอุตสาหกรรมให้เป็นไปอย่างถูกวิธี สอดคล้องและเป็นไปตามหลักสากลโดยประกาศฉบับดังกล่าวมีผลบังคับใช้กับโรงงานตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 ทั้งที่ตั้งอยู่นอกเขต และในเขตประกอบการอุตสาหกรรม นิคมอุตสาหกรรม และโรงงานที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520 โดยกำหนดค่านิยามความหมายของการจัดการสิ่งปฏิกูลฯหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว หมายความว่า “การบำบัด การทำลายฤทธิ์ ทิ้ง กำจัด จำหน่ายจ่ายแจก แลกเปลี่ยน หรือนำกลับไปใช้ประโยชน์ใหม่ในรูปแบบต่างๆรวมถึงการกักเก็บไว้เพื่อทำการดังกล่าว”

สำหรับผู้ประกอบกิจการโรงงานที่ประสงค์จะดำเนินการจัดการสิ่งปฏิกูลฯหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมเรื่องการจัดสิ่งปฏิกูลฯหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว พ.ศ. 2548 จะต้องดำเนินการในลักษณะ ดังต่อไปนี้

1. การฝังกลบ โดยให้ดำเนินการฝังกลบ โดยจัดให้มีระบบกันซึม ระบบการตรวจสอบการรั่วไหล ระบบก๊าซและระบบบำบัดน้ำเสีย ตามความเหมาะสมของชนิดหรือประเภทของสิ่งปฏิกูลฯหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วนั้นๆ โดยไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม โดยต้องได้รับความเห็นชอบจากกรมโรงงานอุตสาหกรรม
2. การเผาส่งสิ่งปฏิกูลฯหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วที่มีคุณสมบัติไม่เป็นของเสียอันตรายให้ดำเนินการเผาโดยควบคุมค่ามาตรฐานของมลสารที่ระบายออกจากปล่อง ให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม เรื่องกำหนดมาตรฐานควบคุมการปล่อยทิ้งอากาศเสียจากเตาเผาถลุง และห้ามทำการเผาส่งสิ่งปฏิกูลฯหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วที่มีคุณสมบัติเป็นของเสียอันตราย เว้นแต่จะได้รับความเห็นชอบจากกรมโรงงานอุตสาหกรรม
3. การจัดการโดยวิธีอื่นๆ เช่น การหมักทำปุ๋ย การถมที่ การนำกลับไปใช้ประโยชน์อื่น เป็นต้น ซึ่งจะต้องได้รับความเห็นชอบจากกรมโรงงานอุตสาหกรรม

โดยแนวทางการจัดการดังกล่าวได้กำหนดเป็นหลักเกณฑ์ไว้เป็น 8 ประเภท ดังนี้

- 1) การคัดแยก (Sorting)
- 2) การกักเก็บในภาชนะบรรจุ (Storage)
- 3) การนำกลับมาใช้ซ้ำ (Reuse)
- 4) การนำกลับมาใช้ประโยชน์อื่น (Recycle)
- 5) การนำกลับคืนมาใหม่ (Recovery)
- 6) การบำบัด (Treatment)
- 7) การกำจัด (Disposal)
- 8) การจัดการด้วยวิธีการอื่นๆ

ต่อมา กรมโรงงานอุตสาหกรรมได้แบ่งหลักเกณฑ์และวิธีในการกำจัดสิ่งปฏิภูลฯหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว ตามวิธีการกำจัด (Disposal) ออกเป็น 8 ประเภทย่อย ได้แก่

ประเภท 071	การฝังกลบตามหลักสุขาภิบาลเฉพาะสิ่งปฏิภูลฯหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วที่ไม่เป็นของเสียอันตรายเท่านั้น
ประเภท 072	การฝังกลบอย่างปลอดภัย
ประเภท 073	การฝังกลบอย่างปลอดภัย เมื่อทำการปรับเสถียรหรือทำให้เป็นก้อนแข็งแล้ว
ประเภท 074	การเผาทำลายในเตาเผาขยะทั่วไป เฉพาะสิ่งปฏิภูลฯหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วที่ไม่เป็นของเสียอันตรายเท่านั้น
ประเภท 075	การเผาทำลายในเตาเผาเฉพาะสำหรับของเสียอันตราย
ประเภท 076	การเผาทำลายร่วมในเตาเผาปูนซีเมนต์
ประเภท 077	การอัดฉีดลงบ่อ ใต้ดิน หรือชั้นดินใต้ทะเล
ประเภท 078	การกำจัดด้วยวิธีอื่นๆ

หรืออาจกล่าวโดยสรุปว่า การกำจัดโดยกระบวนการฝังกลบได้แก่ รหัส 071 072 และ 073 และการกำจัดโดยกระบวนการเผา ได้แก่ รหัส 074 (สำหรับขยะทั่วไป) 075 (สำหรับขยะอันตราย) และ 076 (สำหรับขยะที่นำมาเป็นวัตถุดิบทดแทนให้แก่ปูนซีเมนต์ได้) เป็นต้น

ปัจจุบัน ขอบเขตธุรกิจของบริษัทครอบคลุมเฉพาะการรับดำเนินการกำจัดสิ่งปฏิภูลฯหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วในประเภท 074 075 และ 076 ตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิภูลฯหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว พ.ศ.2548 แต่บริษัทเน้นให้บริการดำเนินการกำจัดสิ่งปฏิภูลฯหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วในประเภท 075 ซึ่งเป็นวิธีการกำจัดโดยการเผาทำลายในเตาเผาเฉพาะสำหรับของเสียอันตราย

การประกอบธุรกิจให้บริการของบริษัท อัครีปราการ จำกัด (มหาชน)

ศูนย์บริหารจัดการวัสดุเหลือใช้อุตสาหกรรม (เตาเผาขยะอุตสาหกรรม) บางปู จังหวัดสมุทรปราการ (“ศูนย์”) ถือเป็นโครงการนำร่องที่กรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรมจัดสร้างขึ้นเพื่อกำจัดของเสียจากโรงงานหรือกิจการอื่นๆ ที่ได้รับการเห็นชอบจากผู้ให้ใช้สิทธิด้วยการเผาทำลายด้วยอุณหภูมิสูง โดยกรมโรงงานอุตสาหกรรม ในฐานะ “ผู้ให้ใช้สิทธิ” และบริษัท อัครีปราการ จำกัด ในฐานะ “ผู้ได้รับสิทธิ” ได้ร่วมลงนามในสัญญาให้ผู้ให้ใช้สิทธิดำเนินการบริหารและประกอบการศูนย์ในวันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2551 โดยมีระยะเวลาการบริหารและประกอบการศูนย์ฯ เป็นเวลา 20 ปี (เริ่มตั้งแต่วันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2551 สิ้นสุดวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2571) และมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ต่ออายุสัญญาได้อีก 10 ปี ซึ่งตามคำจำกัดความ “การบริหารและประกอบการ” ของสัญญาดังกล่าว ทำให้บริษัทสามารถบริหารและประกอบการธุรกิจได้ดังนี้

- 1) การเดินระบบเตาเผาขยะอุตสาหกรรม
- 2) การวางแผนดำเนินงาน การบริหารงานศูนย์ การจัดหาบุคลากร การจัดหาวัสดุอุปกรณ์ เครื่องจักร รถยนต์ขนส่งของเสีย และอื่นๆที่จำเป็นต้องใช้ในการดำเนินงานเพิ่มเติมจากทรัพย์สินเดิมที่ผู้ให้ใช้สิทธิได้จัดเตรียมไว้ให้แล้ว
- 3) การขนส่งของเสีย
- 4) การทำ Waste Blending การเผาของเสีย การกำจัดเถ้า
- 5) การดำเนินการเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายของศูนย์ การหาลูกค้าหรือผู้ให้บริการและการเรียกเก็บค่าบริการ
- 6) การปฏิบัติตามมาตรการการลดผลกระทบสิ่งแวดล้อมและมาตรการติดตามตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระยะดำเนินการที่ระบุในรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (Environmental Impact Assessment :EIA)

ตามที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการผู้ชำนาญการตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

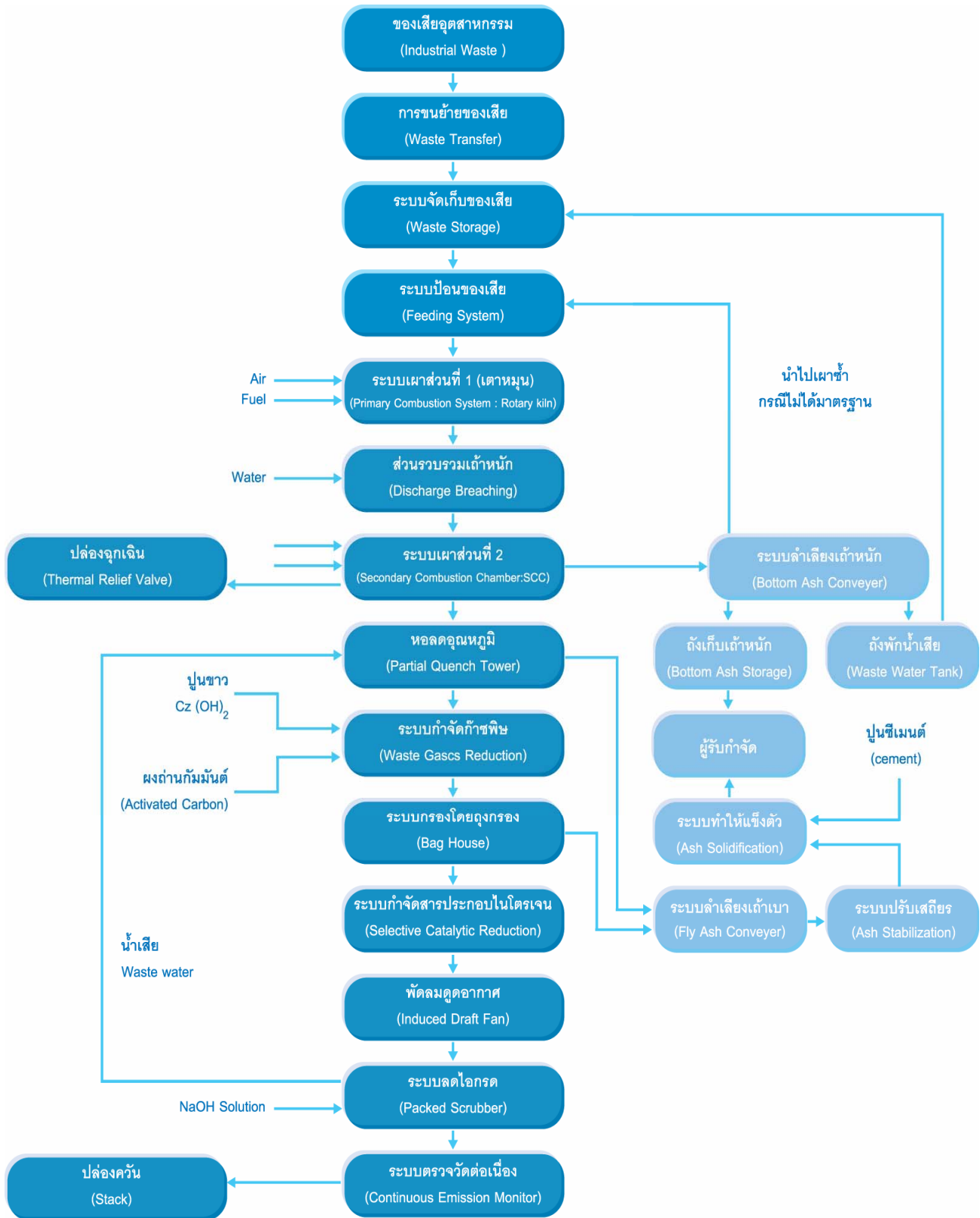
- 7) การปฏิบัติตามสัญญา/ ข้อกำหนด/ ระเบียบ/ ข้อกำหนด ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานบริหารและประกอบการศูนย์รวมทิ้งการใดๆอันจำเป็นเพื่อประโยชน์สาธารณะ ตามที่ผู้ให้สิทธิมีความเห็นชอบ

ในการบริหารและประกอบการธุรกิจเตาเผาขยะอุตสาหกรรมตามสิทธิของสัญญาสัมปทานของบริษัทนั้น-สามารถให้บริการเผาขยะอุตสาหกรรม ดังนี้

- 1) ของเสียหรือวัสดุไม่ใช่แล้วที่เป็นของเสียอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานและกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตราย
- 2) ของเสียตามที่กำหนดไว้ในรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (Environmental Impact Assessment : EIA)
- 3) มูลฝอยติดเชื้อตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข
- 4) ของเสียอันตรายที่ผ่านกระบวนการ Waste Blending มาแล้วหรือของเสียที่กรมโรงงานอุตสาหกรรมกำหนด (รายละเอียดเพิ่มเติมในส่วนที่ 2 ข้อ 2 ลักษณะการประกอบธุรกิจ หัวข้อ 2.5 ขอบเขตการดำเนินธุรกิจ)

บริษัทมีขั้นตอนในการดำเนินงานเพื่อจำกัดของเสียอันตรายหรือสิ่งปฏิภูลฯ ดังนี้

ในขั้นตอนการกำจัดของเสียอันตรายของบริษัท ประกอบด้วย 2 ส่วนหลักที่สำคัญ คือ

1) ส่วนที่หนึ่ง เตาเผา (แบบหมุน) (Rotary Kiln)

เตาเผาแบบหมุนได้รับการออกแบบตามข้อกำหนดของ US.EPA. โดยทำการเผาของเสียอันตรายที่อุณหภูมิไม่ต่ำกว่า 850 องศาเซลเซียส มีลักษณะเป็นท่อ นอนยาว เอียงเล็กน้อย ขณะทำงานจะหมุนตลอดเวลา ภายในมีวัสดุทนไฟเผาอยู่ สามารถควบคุมระยะเวลาการเผาไหม้และปริมาณของเสียอันตรายที่เผาได้ จึงทำปฏิกิริยาการเผาทำลายของเสียอันตรายได้อย่างสมบูรณ์ นอกจากนี้ยังมีส่วนเชื่อมต่อ Discharge Breaching ทำหน้าที่ในการแยกเจ้าหน้าที่หรืออนุภาคขนาดใหญ่ที่เกิดจากการเผาไหม้ก่อนเข้าสู่การเผาไหม้ในส่วนเผาไหม้ที่สอง

2) ส่วนเผาไหม้ที่สอง (Secondary Combustion Chamber)

ก๊าซที่เกิดขึ้นจะเข้าสู่บริเวณเผาไหม้ส่วนที่สองซึ่งเป็นบริเวณที่การเผาไหม้จะเกิดขึ้นอย่างสมบูรณ์ด้วยอุณหภูมิ 1,100 ถึง 1,300 องศาเซลเซียส เพื่อเพิ่มศักยภาพในการเผาไหม้ก๊าซเสีย ส่วนเผาไหม้ที่สองนี้จะมีลักษณะเป็นทรงกระบอกคล้ายท่อในแนวตั้งจากพื้น ภายในฉาบด้วยวัสดุทนไฟเพื่อป้องกันสภาวะการกัดกร่อนที่สูงภายในเตาเผา

เนื่องจากเตาเผาขยะอุตสาหกรรมเป็นเตาเผาของเสียอันตราย ดังนั้นจึงต้องมีระบบที่สามารถควบคุมป้องกันและดูแลให้การเผาของเสียอันตรายเป็นไปตามหลักสากล ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

- ก. ระบบควบคุมมลพิษ
- ข. ระบบติดตามตรวจสอบแบบต่อเนื่อง
- ค. ระบบปรับปรุงคุณภาพของเสียอันตราย
- ง. การตรวจวิเคราะห์ของเสียอันตรายในห้องปฏิบัติการ
- จ. ระบบขนส่งของเสียอันตราย

ก. ระบบควบคุมมลพิษ ซึ่งเป็นการป้องกันไม่ให้มลพิษที่เกิดขึ้นจากการเผาทำลายกระจายออกสู่ภายนอก ระบบดังกล่าวประกอบด้วย

1) หอลดอุณหภูมิ (Partial Quench Tower) หรือระบบทำให้ก๊าซ/ไอร้อนเย็นลง (Evaporative Cooling System)
ก๊าซเสียที่ออกจากเตาเผาจะเข้าสู่ระบบทำให้เย็นตัวลง โดยระบบพ่นน้ำที่เป็นละอองขนาดเล็กเข้าไปในระบบของทางเดินของก๊าซเสีย เมื่อน้ำระเหยจะดึงความร้อนออกจากก๊าซเสีย ทำให้ก๊าซเสียซึ่งมีอุณหภูมิจาก 1,100 องศาเซลเซียส ลดลงเป็น 204 องศาเซลเซียส อย่างรวดเร็ว ซึ่งจะป้องกันการเกิดสารไดออกซิน

2) ระบบฉีดปูนขาวและถ่านกัมมันต์ (Dry Lime & Activated Carbon Injection System)
ปูนขาวและถ่านกัมมันต์จะถูกฉีดเข้าไปยังก๊าซเสียที่ไหลออกมาจากหอลดอุณหภูมิ เพื่อทำปฏิกิริยากับก๊าซเสีย ซึ่งจะก่อให้เกิดปฏิกิริยาระหว่างสารที่ฉีดกับสารมลพิษในก๊าซ โดยปูนขาวจะทำปฏิกิริยากับก๊าซพิษ ได้แก่ ไอของกรดเกลือ (HCl) และออกไซด์ของซัลเฟอร์ (SO₂) ส่วนถ่านกัมมันต์จะดูดซับสารไดออกซิน (Dioxins) เป็นอนุภาคและถูกแยกออกจากก๊าซที่ถูกรอง

3) ถุงกรอง (Bag Filter House)
ก๊าซที่มีฝุ่นละอองจะไหลผ่านเข้าไปยังถุงกรองทางด้านนอกทำให้อนุภาคเกาะอยู่รอบนอกของถุงกรอง ซึ่งมีอยู่ 4 ชุด ทำหน้าที่กรองอนุภาคแยกจากก๊าซอย่างต่อเนื่อง และมีการไล่เอาอนุภาคที่เกาะอยู่ที่ผิวของถุงกรองออกโดยอัตโนมัติ โดยระบบ Jet pulse

4) ระบบกำจัดสารประกอบไนโตรเจน (Selective Catalytic Reduction)

ก๊าซที่ระบายออกจะไหลผ่านไปสู่ระบบการลดออกไซด์ของไนโตรเจน โดยใช้ตัวเร่งปฏิกิริยาประเภท Titanium Dioxide (TiO₂) และสารละลายแอมโมเนียที่มีความเข้มข้นร้อยละ 26

5) ระบบลดไอกรดด้วยการดูดซึม (Packed Scrubber Tower)

Pack Scrubber เป็นถังสูง ภายในมีลักษณะเป็นรังผึ้ง เมื่อผ่านก๊าซที่มีไอกรดเข้ามาทางด้านล่าง และผ่านสารละลายต่างๆ ได้แก่ โซดาไฟ เข้ามาทางด้านบนและสัมผัสกันในโครงสร้างรังผึ้ง (Packed Tower) ก๊าซที่มีสภาพเป็นกรด จะถูกดูดซึมและทำปฏิกิริยากับด่างจนหมดสภาพความเป็นกรด ก่อนถูกปล่อยออกจากปล่องสู่บรรยากาศ

ข. ระบบติดตามตรวจสอบแบบต่อเนื่อง

ระบบติดตามตรวจสอบปริมาณมลสารที่ออกจากปล่องเป็นระบบตรวจสอบแบบต่อเนื่องที่บริเวณปล่อง และแสดงผลบนจอภาพในห้องควบคุม ซึ่งเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานสามารถตรวจสอบได้ตลอดเวลา และจะมีสัญญาณเตือนเมื่อปริมาณมลสารที่ระบายเกินกว่าค่าที่กำหนด ซึ่งระบบติดตามต่อเนื่อง นอกจากจะติดตามมลสารที่ระบายออกจากปล่องแล้วยังเป็นการตรวจวัดประสิทธิภาพการเผาไหม้ของเตาด้วย

ค. ระบบปรับปรุงคุณภาพของเสียอันตราย

ระบบปรับปรุงคุณภาพของเสียอันตราย ทำหน้าที่ปรับปรุงคุณภาพของเสียอันตรายให้มีคุณสมบัติทางกายภาพและเคมีให้เป็นไปตามเกณฑ์การออกแบบของเตาเผาขยะอุตสาหกรรม เพื่อให้การกำจัดของเสียอันตรายด้วยการเผาทำลายมีประสิทธิภาพสูงสุด และก่อให้เกิดการใช้เชื้อเพลิงน้อยที่สุด ตลอดจนความคุ้มค่าทางเศรษฐศาสตร์ โดยระบบปรับปรุงคุณภาพของเสียอันตราย ครอบคลุมของเสียอันตรายทั้งในรูปของแข็ง ของกึ่งแข็งกึ่งเหลว และของเหลว

ง. การตรวจวิเคราะห์ของเสียอันตรายในห้องปฏิบัติการ

ตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลฯหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว พ.ศ. 2548 ข้อ 21 หมวด 4 กำหนดไว้ว่า “ผู้บำบัดหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลฯหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว ต้องมีข้อมูลผลวิเคราะห์ทางเคมีและกายภาพของสิ่งปฏิกูลฯหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วก่อนการดำเนินการบำบัดหรือกำจัด” ดังนั้นของเสียอันตรายที่จะนำมาเผาทำลายในเตาเผาขยะอุตสาหกรรมต้องทำการตรวจวิเคราะห์ก่อนการเผาทำลาย เพื่อหาองค์ประกอบทางกายภาพและเคมี โดยการตรวจวิเคราะห์ครอบคลุมของเสียอันตรายประเภท กากของเสีย น้ำเสีย อากาศ และน้ำมัน ภายใต้หลักประกันการดำเนินงานของห้องปฏิบัติการวิเคราะห์ที่ได้รับการรับรองและอนุญาตให้ขึ้นทะเบียนจากกรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

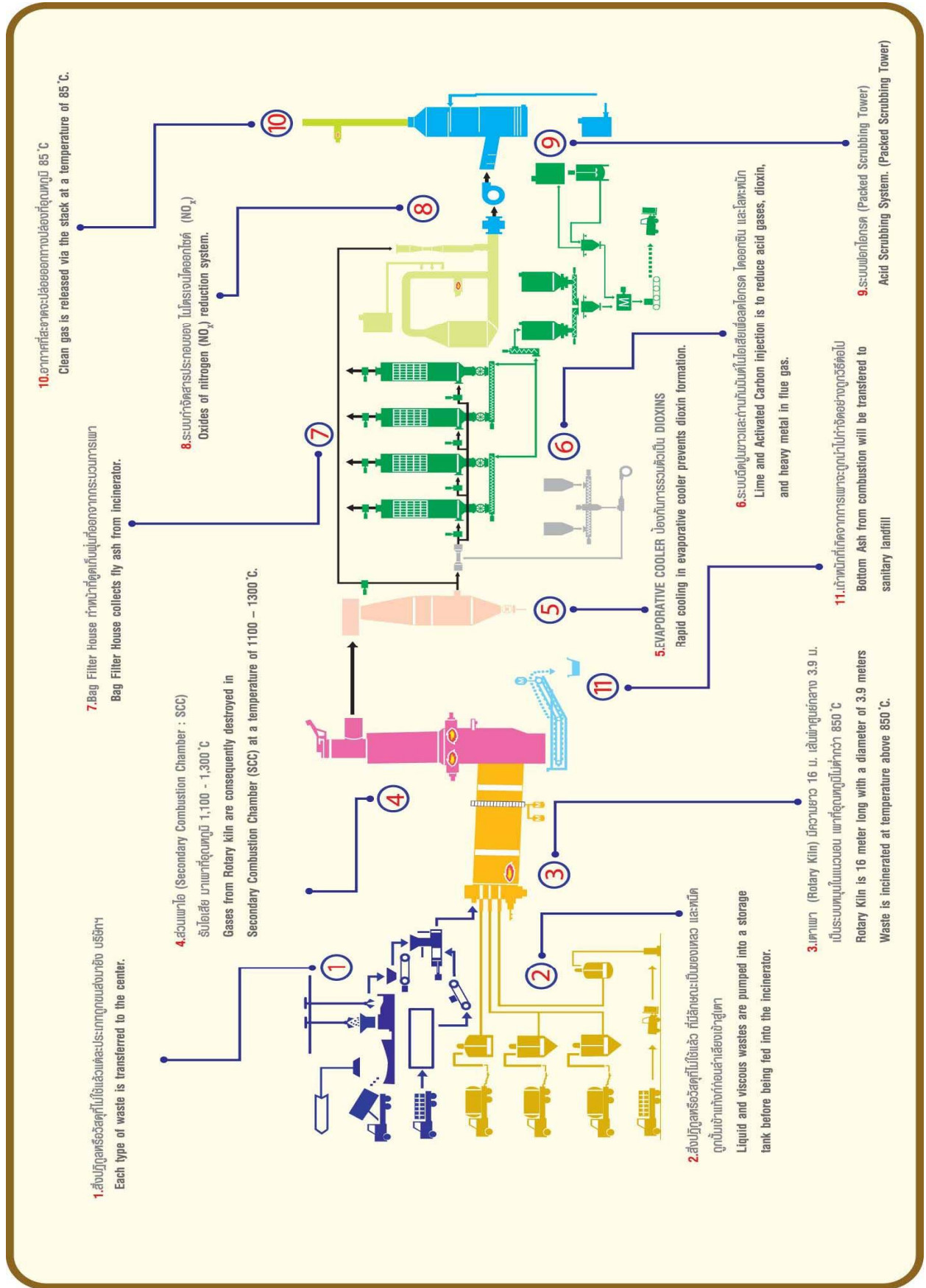
จ. ระบบขนส่งของเสียอันตราย

ระบบขนส่งของเสียอันตรายที่จะนำมาเผาทำลายในเตาเผาขยะอุตสาหกรรมนั้น อยู่ภายใต้เงื่อนไขการควบคุมตามกฎหมายวัตถุอันตราย กฎหมายการขนส่งทางบกและกฎหมายด้านสาธารณสุข ซึ่งการให้บริการจัดเก็บและขนส่งของเสียอันตรายที่ใช้ความระมัดระวังสูง จึงจำเป็นต้องใช้รถขนส่งที่ออกแบบพิเศษ เหมาะสมกับของเสียอันตรายแต่ละประเภทเท่านั้น พร้อมทั้งภาชนะบรรจุที่ได้มาตรฐานตามหลักสากล ปลอดภัยต่อสิ่งแวดล้อม รวมถึงได้ดำเนินการด้านเอกสารกำกับ การขนส่งตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง ระบบเอกสารที่กำกับรถขนส่งของเสียอันตราย พ.ศ. 2547 นอกจากนี้ พนักงานขับรถยังต้องผ่านการฝึกอบรมจากหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนได้รับใบอนุญาตขับขี่ประเภทที่ 4

โดยเฉพาะการขนส่งมูลฝอยติดเชื้อ ที่ต้องมีลักษณะเป็นรถห้องเย็นที่มิดชิด ไม่รั่วซึม และควบคุมอุณหภูมิไม่เกิน 10 องศาเซลเซียส รวมทั้งมีข้อความหรือฉลากที่แสดงหรือบ่งบอกถึงรถขนส่งขยะติดเชื้อและแสดงชื่อของหน่วยงานที่ทำการเก็บขนมูลฝอยติดเชื้อภายนอกตัวถังของรถทั้งสองด้าน ผู้ขับขี่และผู้ปฏิบัติงานประจำรถขนส่งมูลฝอยติดเชื้อต้องมีความรู้การจัดการมูลฝอยติดเชื้อเป็นอย่างดี และสวมใส่เครื่องป้องกันในการป้องกันระงับการแพร่เชื้อขณะปฏิบัติทุกครั้ง

แผนผังแสดงกระบวนการทำงาน

3.2 ตลาดและกลุ่มลูกค้าเป้าหมาย

3.2.1 กลยุทธ์การดำเนินธุรกิจ

บริษัทได้กำหนดกลยุทธ์ในการดำเนินธุรกิจ ดังนี้

- พัฒนาระบบการลดปริมาณพลังงานเชื้อเพลิงและวัตถุดิบเพื่อลดต้นทุนกระบวนการจัดการ โดยรวม
- พัฒนาระบบสารสนเทศที่สามารถเชื่อมโยงรายงานข้อมูลต่างๆ ตามที่กำหนดไว้ตามกฎหมายของผู้ใช้บริการ ผู้ขนส่ง และผู้รับกำจัดกากอุตสาหกรรม
- ติดตั้งเครื่องจักรและอุปกรณ์ที่รองรับการให้บริการที่ปลอดภัยต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม และสามารถยกระดับมาตรฐานการป้องกันและลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมได้อย่างต่อเนื่อง
- สร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับลูกค้า เพื่อเข้าถึงความต้องการ และสามารถตอบสนองความต้องการทางการตลาดให้มากขึ้น ในด้านการบริการที่สะดวก รวดเร็ว อบอุ่น เป็นมิตร และปลอดภัยต่อสิ่งแวดล้อม
- ใช้ระบบบริการข้อมูลลูกค้าเพื่อรักษาลูกค้าหลัก สนับสนุนกิจกรรมขยายฐานลูกค้าใหม่
- จัดเตรียมทีมฉุกเฉิน เพื่อช่วยเหลือในกรณีเกิดอุบัติเหตุ ทั้งต่อบุคคลภายนอก และภายในโรงงาน
- จัดระบบการบริหารงานลูกค้าที่ครอบคลุมการให้บริการ เช่น ระบบการขนส่ง ระบบการประสานงานหน่วยงานภาครัฐ ระบบการส่งเสริมกิจกรรมภายในโรงงาน เป็นต้น เพื่อส่งเสริม และสนับสนุนการดำเนินงานที่สร้างความพึงพอใจสูงสุดให้แก่ลูกค้า
- สนับสนุนและเสริมสร้างองค์ความรู้ด้านการจัดการกากอุตสาหกรรมอย่างถูกวิธี โดยจัดการบรรยายร่วมกับหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างจิตสำนึกการรักษาสิ่งแวดล้อมที่ดี
- พัฒนาและปรับปรุงระบบมาตรฐานตามหลักสากลอย่างต่อเนื่อง
- พัฒนาระบบการบำรุงรักษาสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน เช่น ใช้ผลิตภัณฑ์จากธรรมชาติแทนการใช้สารเคมีในระบบการกำจัด ลดการปล่อยมลพิษโดยการใช้เทคโนโลยีขั้นสูง ประหยัดพลังงานโดยการใช้กากอุตสาหกรรมทดแทนวัตถุดิบหรือเชื้อเพลิง เป็นต้น

นโยบายด้านราคา

เนื่องจากการให้บริการกำจัดสิ่งปฏิกูลฯ เป็นกลุ่มการให้บริการเฉพาะ ดังนั้นนอกจากการคิดค่าบริการกำจัดสิ่งปฏิกูลฯ แล้ว ยังมีการคิดค่าบริการให้ครอบคลุมกระบวนการทำงานในทุกขั้นตอน นับตั้งแต่การเคลื่อนย้ายของเสียหรือสิ่งปฏิกูลฯออกจากโรงงานจนกระทั่งเดินทางสู่สถานที่รับกำจัดอย่างถูกต้อง ดังนั้น นโยบายด้านราคาจำเป็นต้องประกอบด้วยหลายส่วนที่เกี่ยวข้อง อันได้แก่

- การคิดค่าบริการในการตรวจวิเคราะห์คุณสมบัติของเสีย

การคิดค่าบริการในการวิเคราะห์จะแปรผันไปตามความยากง่ายและค่าใช้จ่ายในการวิเคราะห์ เช่น ค่าเสื่อมราคาอุปกรณ์ ค่าวัสดุสิ้นเปลือง ค่าสารเคมี ค่าก๊าซ ค่าแรงงาน ตลอดจนค่าบำรุงรักษา เป็นต้น

- การคิดอัตราค่าบริการกำจัด

สำหรับนโยบายการกำหนดอัตราค่าบริการกำจัดสิ่งปฏิกูลฯ นั้นบริษัทได้กำหนดจากชนิดคุณลักษณะและองค์ประกอบของสิ่งปฏิกูลฯแต่ละชนิด ดังนี้

- 1) สำหรับของเสียที่เป็นไปตามเกณฑ์การออกแบบตามที่กำหนดในประกาศเชิญชวนของกรมโรงงาน ซึ่งมีลักษณะ ดังนี้
  - ลักษณะของเสีย: Solid, Organic Sludge & Liquid
  - มีค่าความร้อน (Calorific Value) อยู่ระหว่าง 5,000-6,000 k-cal/kg
  - ความชื้นอยู่ระหว่างร้อยละ 12-16
  - องค์ประกอบของเสียเป็นน้ำหนักแห้งจะต้องมี กำมะถัน < ร้อยละ 2, คลอรีน < ร้อยละ 5, ไนโตรเจน < ร้อยละ 4, ฟอสฟอรัส < ร้อยละ 10 มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม (mg/kg waste)

- ลักษณะทางกายภาพ

- ประเภทของแข็งในสภาวะเครื่องปกติและเดินระบบสูงสุดแบบชั่วคราวอยู่ระหว่างร้อยละ 20-40
- กากตะกอนอินทรีย์ ในสภาวะเครื่องปกติและเดินระบบสูงสุดแบบชั่วคราวอยู่ระหว่างร้อยละ 60-90
- ประเภทของเหลวในสภาวะเครื่องปกติและเดินระบบสูงสุดแบบชั่วคราวอยู่ระหว่างร้อยละ 20-40

คิดค่าบริการในราคาตันละ 6,000 บาท และการปรับค่าบริการให้ปฏิบัติตามกลไกตลาด

- 2) กรณีที่ของเสียไม่เป็นไปตามเกณฑ์ออกแบบข้างต้นและไม่เป็น Hazardous waste หรือ Toxin waste ตามที่ US-EPA กำหนดและสามารถทำ Waste blending ได้ คิดค่าบริการในราคาตันละ 6,000 บาท

- 3) ขยะติดเชื้อ ราคาค่าบริการและการปรับค่าบริการจะพิจารณาตามความยากง่ายในการเผาทำลาย

- 4) ของเสียที่มีการนำเข้ามาในราชอาณาจักรตามอนุสัญญาบาเซล ราคาค่าบริการจะเป็นไปตามกลไกของตลาดระหว่างประเทศ แต่ต้องไม่ต่ำกว่าราคาเผาทำลายของเสียภายในประเทศ

- 5) ของเสียตามที่ US-EPA กำหนดว่าเป็นของเสียอันตราย บริษัทจะคิดค่าบริการตามความยากง่ายในการเผาทำลาย

ทั้งนี้ สำหรับของเสียที่ไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดตาม 1) – 4) แต่ไม่เป็นของเสียต้องห้าม EIA เมื่อมีผู้ขอใช้ บริการ บริษัทจะทำการหารือกับกรมโรงงานอุตสาหกรรมเป็นรายๆ ไป

- การคิดราคาการผสมกากเชื้อเพลิง (waste blending)

ของเสียอันตรายที่ไม่เป็นไปตามเกณฑ์ออกแบบ เช่น มีค่าความร้อน (Calorific value) ต่ำกว่า 5,260 K-cal/kg-waste หรือมีองค์ประกอบของของเสียคิดเป็นน้ำหนักแห้งจำพวกกำมะถันเกินกว่าร้อยละ 2 คลอรีนเกินกว่าร้อยละ 5 ไนโตรเจนเกินกว่าร้อยละ 4 หรือมีฟอสฟอรัสเกินกว่า 10 มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม เป็นของเสียที่จำเป็นต้องนำไปเพิ่มค่าความร้อนหรือลดปริมาณองค์ประกอบที่เกินเกณฑ์ตามที่ออกแบบโดยนำไปผสมกับของเสียอื่นที่มีคุณสมบัติไปเพิ่มหรือลดองค์ประกอบต่างๆ เพื่อให้ได้เกณฑ์ตามที่ออกแบบไว้และจะมีการปรับราคาค่าบริการให้ปฏิบัติตามกลไกตลาด อย่างไรก็ตาม บริษัทยังไม่ได้เริ่มดำเนินการให้บริการผสมกากเชื้อเพลิง โดยอยู่ระหว่างการศึกษาค่าความเหมาะสมของโครงการ

- การคิดค่าอัตราค่าบริการขนส่ง

ในการขนส่งของเสียนั้นจำเป็นต้องใช้รถขนส่งเฉพาะ ดังนั้นบริษัทจึงได้จัดเตรียมรถขนส่งที่เหมาะสมกับการบรรทุกของเสียที่เป็นของแข็ง กากตะกอนอินทรีย์ หรือของเหลว ฯลฯ โดยรถขนส่งดังกล่าวจะต้องมีคุณลักษณะเป็นไปตามประกาศคณะกรรมการวัตถุอันตราย เรื่องการขนส่งของเสียอันตรายทางบก พ.ศ.2546 โดยบริษัทจะเลือกใช้รถบรรทุก (พิเศษเฉพาะ) ที่สามารถเคลื่อนย้ายภาชนะรูปทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้า (Roll-off Box) ภาชนะรูปทรงสามเหลี่ยมคางหมู (Lugger Box) นอกจากนี้ยังจัดให้มีรถสิบล้อ (Truck) รถแท้งค์ (Tanker) ตลอดจนรถชนิดพิเศษที่ใช้บรรทุกขยะติดเชื้อ โดยหลักการคิดอัตราค่าบริการจะคำนวณจากประเภทของรถขนส่ง และระยะทางการขนส่งเป็นหลัก ทั้งนี้ โรงงานผู้ให้บริการจะเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายดังกล่าว

ช่องทางการจำหน่าย

บริษัททำการตลาดโดยตรงผ่านทางพนักงานขายของบริษัท โดยมีการแบ่งพนักงานขายออกเป็นแต่ละทีมเพื่อดูแลในพื้นที่ต่างๆแยกตามภูมิภาค พนักงานขายจะได้รับการอบรมให้มีความรู้ความเข้าใจในลักษณะและขั้นตอนการให้บริการเป็นอย่างดี สามารถให้คำปรึกษาที่สอดคล้องและเป็นไปตามเงื่อนไขทางกฎหมาย ถูกต้องตามหลักวิชาการให้แก่โรงงานอุตสาหกรรมได้ ทั้งนี้ บริษัทมีมาตรการในการสร้างแรงจูงใจให้แก่พนักงานขายโดยการจ่ายค่าคอมมิชชั่นให้แก่พนักงานขายที่สามารถทำยอดขายได้ได้ตามเกณฑ์ที่กำหนด โดยมีการกำหนดอัตราที่เป็นไปตามระเบียบของบริษัท และมีการอนุมัติจากผู้มีอำนาจอนุมัติในเรื่องดังกล่าว นอกจากนี้ บริษัทยังมีบริษัท เบตเตอร์ เวสต์ แคร์ จำกัด เป็นบริษัทย่อยของ บริษัท เบตเตอร์ เวิลด์ กรีน จำกัด (มหาชน) ซึ่งเป็นผู้ถือหุ้นใหญ่ของบริษัท เป็นตัวแทนในการติดต่อลูกค้าและทำการตลาดอีกช่องทางหนึ่งด้วย (รายละเอียดเพิ่มเติมในส่วนที่ 2 ข้อ 11 รายการระหว่างกัน หัวข้อ 2)

ด้วยผลงานและความสัมพันธ์อันดีกับหน่วยงานราชการต่างๆ เช่น กรมโรงงานอุตสาหกรรม อุตสาหกรรมจังหวัด การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย กรมศุลกากร สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด โรงพยาบาลในเขตกรุงเทพมหานคร สำนักรักษาความสะอาด กรุงเทพมหานคร ฯลฯ ทำให้ชื่อเสียงของบริษัท เป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปในภาคราชการ ซึ่งจะช่วยในการประชาสัมพันธ์ และสนับสนุนการใช้บริการของบริษัทอีกช่องทางหนึ่งด้วย

3.2.3 กลุ่มลูกค้าเป้าหมาย

บริษัทได้มีการจัดกลุ่มผู้ใช้บริการเป้าหมาย โดยแบ่งตามประเภทอุตสาหกรรม ดังนี้

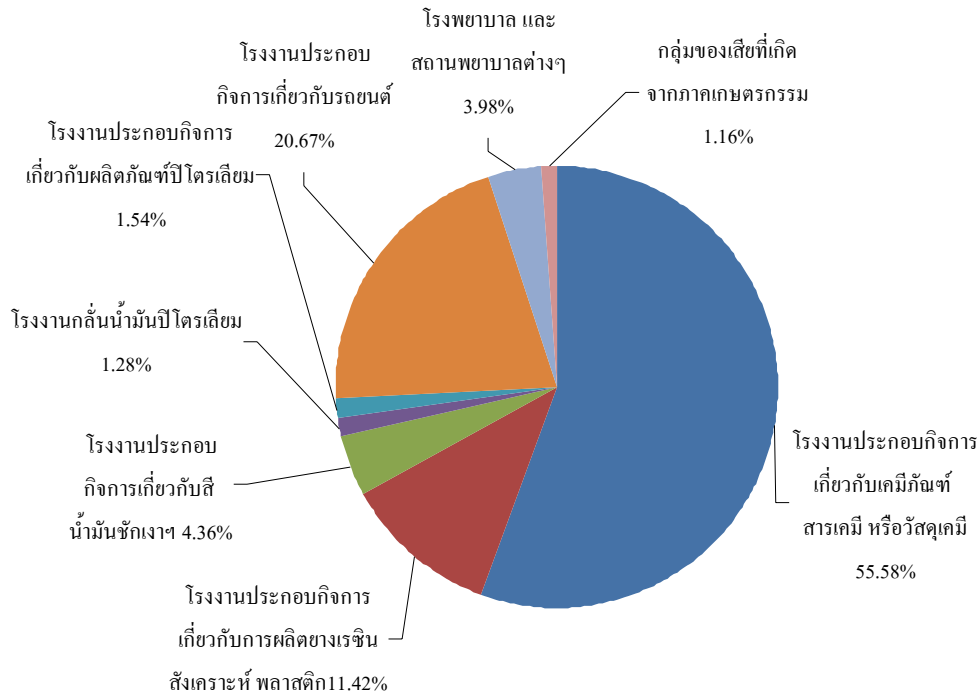
1. โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับเคมีภัณฑ์ สารเคมี หรือวัสดุเคมี
2. โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับการผลิตยางเรซินสังเคราะห์ พลาสติก
3. โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับสี น้ำมันชักเงา เซลล์ แล็กเกอร์
4. โรงงานกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม
5. โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม
6. โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับรถยนต์
7. โรงพยาบาล และสถานพยาบาลต่างๆ
8. กลุ่มของเสียที่เกิดจากภาคเกษตรกรรม
9. ของเสียจากกลุ่มโรงงานในเขตอาเซียนที่ต้องส่งมากำจัดเผาทำลายในประเทศไทย (ปัจจุบันยังไม่มีลูกค้ากลุ่มนี้ แต่จะดำเนินการติดต่อกลุ่มลูกค้าดังกล่าวในอนาคต)

ทั้งนี้ บริษัทมีนโยบายการกระจายรายได้ของลูกค้าทั้งด้านทำเลที่ตั้ง และประเภทอุตสาหกรรม เพื่อเป็นการลดความเสี่ยงจากการพึ่งพิงลูกค้ากลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเป็นพิเศษ โดยในอนาคต บริษัทมีนโยบายในการขยายฐานลูกค้าไปยังโรงงานอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมให้มากขึ้น

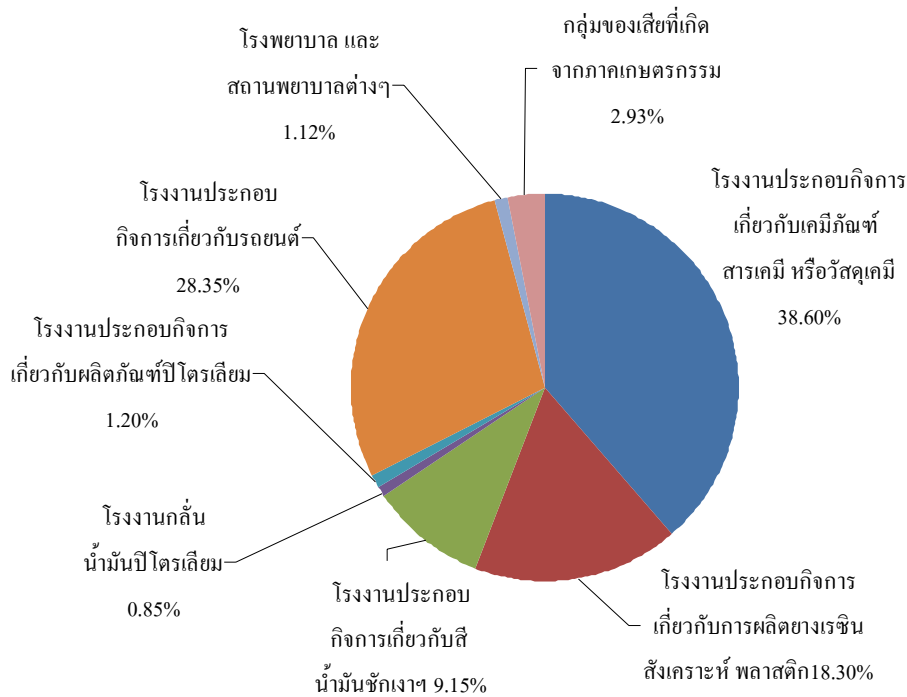

แผนภูมิวงกลมแสดงสัดส่วนการให้บริการปี 2554 และงวด 9 เดือนปี 2555 โดยแยกลูกค้าตามประเภทอุตสาหกรรม

ปี 2554

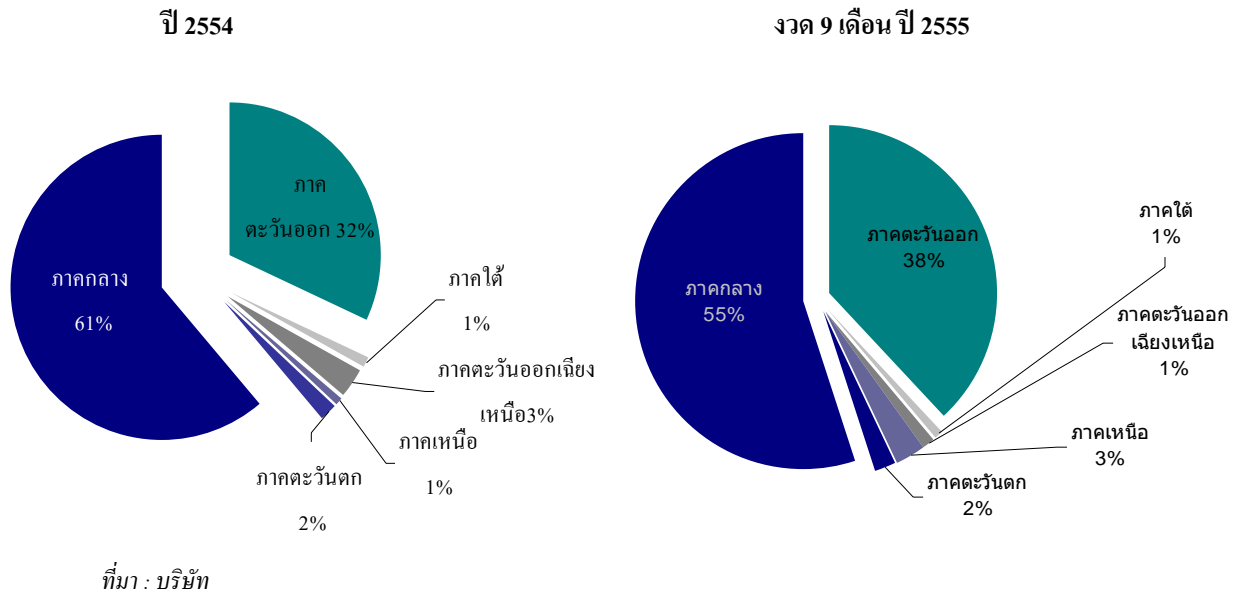
งวด 9 เดือน ปี 2555

ที่มา : บริษัท

แผนภูมิวงกลมแสดงสัดส่วนการให้บริการปี 2554 และงวด 9 เดือน ปี 2555 โดยแยกลูกค้าตามภูมิภาคต่างๆ

ในปี 2554 และไตรมาส 3 ปี 2555 บริษัทมีลูกค้าที่ใช้บริการ 779 รายและ 737 รายตามลำดับ โดยที่ลูกค้า 10 รายแรก มีสัดส่วนรวมกันประมาณร้อยละ 36.80 และร้อยละ 26.17 ของรายได้จากการบริการทั้งหมด ทั้งนี้บริษัทมีลูกค้าที่ทำสัญญาให้บริการในปี 2554 และไตรมาส 3 ปี 2555 จำนวน 135 รายและ 73 ราย คิดเป็นสัดส่วนประมาณร้อยละ 17.33 และร้อยละ 9.91 ของลูกค้าที่ใช้บริการทั้งหมดตามลำดับ อย่างไรก็ตาม เนื่องจากเงื่อนไขในการกำจัดกากอุตสาหกรรมตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่องการกำจัดสิ่งปนื้อหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว ระบุให้ผู้ใช้บริการ(ลูกค้า) ต้องดำเนินการขออนุญาตจากกรมโรงงานอุตสาหกรรมก่อนทำการเคลื่อนย้ายกากอุตสาหกรรมเพื่อไปกำจัด ซึ่งใบอนุญาตในแต่ละคราวมีกำหนดระยะเวลาการได้รับอนุญาต 1 ปี นอกจากนี้การขออนุญาตนำสิ่งปนื้อหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วออกนอกบริเวณโรงงานนั้น จะมีผู้เกี่ยวข้อง 3 ส่วนประกอบด้วย ลูกค้า ผู้รับกำจัด และกรมโรงงานอุตสาหกรรม จึงทำให้ใบอนุญาตให้นำกากอุตสาหกรรมไปกำจัดยังสถานที่กำจัดนั้นๆ เสมือนเป็นสัญญาให้บริการด้วยเช่นกัน ดังนั้น แม้ลูกค้าจะไม่ทำสัญญากับบริษัท แต่ต้องดำเนินการส่งสิ่งปนื้อฯ ให้กับบริษัทเป็นผู้รับกำจัดตามใบอนุญาตที่ได้รับจากกรมโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งจะสอดคล้องกับใบกำกับการขนส่ง (Manifest) ที่ใช้สำหรับการบันทึกข้อมูลการเคลื่อนย้ายสิ่งปนื้อฯ ออกนอกบริเวณโรงงานมายังสถานที่กำจัด ซึ่งจะระบุรายละเอียดต่างๆ อาทิ ชนิดสิ่งปนื้อฯ, ปริมาณ, ประเภทรถขนส่ง เพื่อใช้เป็นเอกสารประกอบการเรียกเก็บเงิน ในกรณีที่ต้องการเปลี่ยนแปลงผู้ให้บริการใหม่ ลูกค้าจะต้องขึ้นทะเบียนและทำเรื่องแจ้งขอเปลี่ยนรายชื่อผู้ให้บริการใหม่ ซึ่งกรมโรงงานอุตสาหกรรมจะเป็นผู้พิจารณาถึงความเหมาะสมในการเปลี่ยนแปลงผู้ให้บริการรายใหม่ด้วย อย่างไรก็ตาม ด้วยกลยุทธ์การให้บริการของบริษัทที่มุ่งเน้นการสร้างความพึงพอใจให้ลูกค้าเป็นหลัก บริษัทจึงมั่นใจว่าจะทำให้ลูกค้ากลับมาใช้บริการของบริษัทอย่างต่อเนื่อง

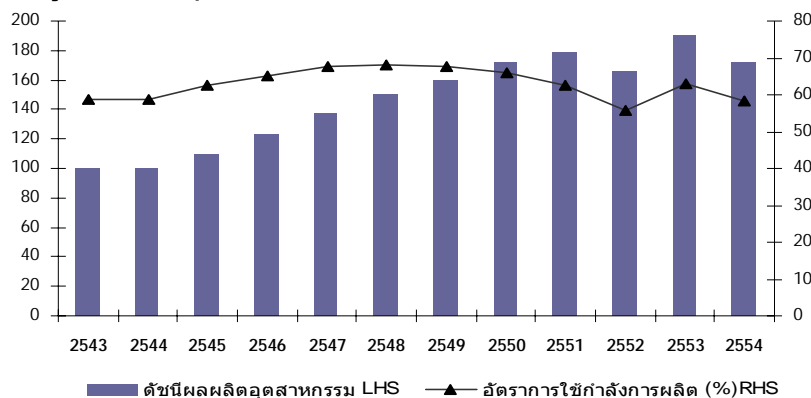
3.3 การตลาดและภาวะการแข่งขัน

3.3.1 ภาพรวมอุตสาหกรรม

ความต้องการใช้บริการกำจัดสิ่งปฏิกูลในประเทศไทย

จากดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม (Manufacturing Production Index) (“MPI”) ซึ่งสะท้อนถึงการขยายตัวของโรงงานอุตสาหกรรมขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจากระดับ 100 ในปี 2543 ซึ่งเป็นปีฐานเพิ่มขึ้นมาอยู่ ณ ระดับ 190 ณ สิ้นปี 2553 ในขณะที่อัตราการใช้กำลังการผลิตภาคอุตสาหกรรม (Industrial Capacity Utilization) ปรับเพิ่มจากร้อยละ 58.72 ในปี 2543 เป็นร้อยละ 63.16 ณ สิ้นปี 2553 หรือคิดเป็นอัตราการเติบโตเฉลี่ยร้อยละ 9.00 และร้อยละ 0.44 ตามลำดับ โดยการขยายตัวของอุตสาหกรรมการผลิตและอัตราการใช้กำลังการผลิตที่เพิ่มขึ้นนี้ก่อให้เกิดปริมาณสิ่งปฏิกูลจากโรงงานอุตสาหกรรมในจำนวนที่เพิ่มขึ้นตามไปด้วย อย่างไรก็ตามอย่างไรก็ดีผลกระทบจาก 2 ปัจจัยหลัก ซึ่งได้แก่ ภัยพิบัติที่ญี่ปุ่นเมื่อต้นปี 2554 และอุทกภัยในประเทศไทยช่วงปลายปี 2554 ส่งผลให้อัตราการใช้กำลังการผลิตลดลงจากปี 2553 มาอยู่ที่ 58.17 ณ สิ้นปี 2554 รวมทั้งอุตสาหกรรมสำคัญ มีการผลิตหดตัวโดยเฉพาะอุตสาหกรรมการผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ อุตสาหกรรมรถยนต์ อุตสาหกรรมชิ้นส่วนไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมที่มีโรงงานผลิตอยู่ในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากอุทกภัย

แผนภูมิแสดงภาวะอุตสาหกรรมภายในประเทศ ในช่วงปี 2543 – 2554

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย

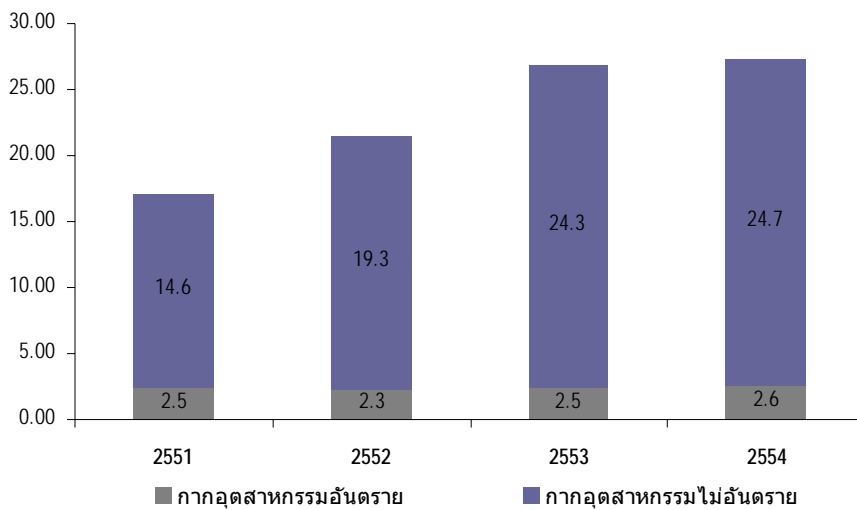
ทั้งนี้ สำนักวิจัยเศรษฐกิจอุตสาหกรรม สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมได้คาดการณ์แนวโน้มภาคอุตสาหกรรมปี 2555 ว่า MPI จะขยายตัวในช่วงระหว่างร้อยละ 5-6 โดยแนวโน้มอุตสาหกรรมไทยในปี 2555 ยังอยู่ในภาวะชะลอตัวในไตรมาสที่ 1 ซึ่งในไตรมาสที่ 2 จะเริ่มอยู่ในภาวะขาขึ้นและอาจเติบโตในระดับปกติหรือทรงตัวเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันปีก่อนซึ่งเป็นผลจากภาคอุตสาหกรรมผลิตส่วนใหญ่ยังไม่สามารถฟื้นตัวได้เต็มที่ส่วนแนวโน้มครึ่งปีหลังคาดว่าจะเติบโตได้ ภายใต้ปัจจัยสนับสนุนที่สำคัญก็คือการใช้จ่ายหรือลงทุนของภาครัฐบาลในด้านต่างๆ รวมไปถึงแรงขับเคลื่อนจากการเร่งการผลิตในหลายสาขาอุตสาหกรรมหลังจากที่ได้รับการฟื้นฟูโรงงานและกลับมาผลิตอีกครั้ง

โดยการขยายตัวของอุตสาหกรรมการผลิตและอัตราการใช้กำลังการผลิตที่เพิ่มขึ้น ตลอดจนการขยายตัวของเศรษฐกิจของประเทศ ทำให้โรงงานอุตสาหกรรมกว่า 70,000 แห่งในประเทศ ต่างก็เร่งการผลิตสินค้าอุปโภคบริโภคเพื่อสนองตอบความต้องการของผู้บริโภคให้มากขึ้น เป็นผลทำให้เกิดขยะ/ของเสียเพิ่มขึ้นตาม อย่างไรก็ตาม เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายสิ่งแวดล้อมของประเทศที่มีวัตถุประสงค์ไว้ซึ่งสิ่งแวดล้อมที่ดีและรักษาทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ลดปัญหาการเกิดน้ำเสีย อากาศเสีย ของเสียให้เกิดขึ้นน้อยที่สุด และร่วมรณรงค์ลดภาวะโลกร้อนเพราะจะนำมาซึ่งผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม และภูมิอากาศที่สำคัญ ดังนั้น จึงต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่ายทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ช่วยกันบริหารจัดการน้ำเสีย อากาศเสีย และของเสียที่เกิดขึ้นให้เป็นไปอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ และถูกต้องตามกฎหมาย

อย่างไรก็ตาม จากแนวโน้มของภาคอุตสาหกรรมที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องเมื่อจากอดีตที่ผ่านมา สังเกตได้จากสถิติปริมาณของเสียหรือสิ่งปฏิกูลฯ จากภาคอุตสาหกรรมที่สำนักบริหารจัดการกากอุตสาหกรรม กรมโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งได้รวบรวมปริมาณสิ่งปฏิกูลฯ จากภาคอุตสาหกรรมจากการยื่นขออนุญาตนำออกนอกบริเวณ โรงงานเพื่อไปกำจัดตามกฎหมายพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 แสดงแผนภูมิด้านล่าง โดยของเสียหรือสิ่งปฏิกูลฯ ทั้งที่เป็นอันตรายและไม่เป็นอันตรายจากภาคอุตสาหกรรมมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเฉลี่ยราว ร้อยละ 15.45 ต่อปี โดยแบ่งเป็นการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมอันตรายเติบโตเฉลี่ยร้อยละ 2.21 และการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมไม่อันตรายเติบโตเฉลี่ย ร้อยละ 19.82 ในช่วง 4 ปีที่ผ่านมาตามลำดับ

แผนภูมิแสดงปริมาณกากอุตสาหกรรมในระหว่างปี 2551-2554 (ล้านตัน)

ที่มา : สำนักบริหารจัดการกากอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

ซึ่งจากผลลัพธ์แห่งการเพิ่มขึ้นของปริมาณสิ่งปฏิกูลฯ ภายในประเทศ ดังกล่าว ส่งผลให้รัฐบาลต้องตรากฎหมายเพื่อให้สามารถควบคุม และกำกับดูแล ตลอดจนการลงโทษที่มากขึ้น ในขณะเดียวกัน ก็ได้ออกมาตรการสนับสนุนมาตรการทางการเงินที่ภาครัฐออกมาตรการด้านภาคอุตสาหกรรมอย่างต่อเนื่อง ทั้งมาตรการช่วยเหลือด้านการส่งออก มาตรการเบิกจ่ายงบประมาณไทยเข้มแข็ง ก่อให้เกิดการจับจ่ายใช้สอยตลอดจนการผลิตสินค้าเพื่อการอุปโภคบริโภคที่เพิ่มขึ้น โดยธนาคารแห่งประเทศไทยได้ประมาณการแนวโน้มของเศรษฐกิจไทยปี 2555 คาดการณ์ว่าอาจเกิดการขยายตัวร้อยละ 4.8 ซึ่งเป็นผลให้ธุรกิจปลายน้ำอย่างธุรกิจการกำจัดกากอุตสาหกรรมได้รับผลลัพธ์ในทิศทางที่ดี และมีแนวโน้มที่สูงขึ้น เพราะปัจจุบันภาคอุตสาหกรรมหลักอย่างอุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์ อุตสาหกรรมยานยนต์ อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้า ยังคงขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกับแนวโน้มการเพิ่มขึ้นของภาคอุตสาหกรรม

ในปี 2555 คาดการณ์ว่า แนวโน้มของทิศทางการควบคุม และกำกับดูแลภาคอุตสาหกรรมของกรมโรงงานอุตสาหกรรม จะเป็นไปตามนโยบายของกระทรวงอุตสาหกรรมในการส่งเสริมอุตสาหกรรมให้มีส่วนร่วมรับผิดชอบ ต่อสังคม การบริหารจัดการทรัพยากร และสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล ดังนั้นมาตรการบังคับใช้กฎหมาย และการลงโทษต่อผู้กระทำผิดจึงมีความชัดเจนยิ่งขึ้น ซึ่งนับ เป็นโอกาสที่ดีที่จะผลักดัน และควบคุมไม่ให้โรงงานผู้ก่อกำเนิดกากอุตสาหกรรมละเลยการกำจัดสิ่งปฏิกูลฯ ของตนเอง ส่งผลให้ภาคอุตสาหกรรมเข้าสู่ระบบการจัดการตามมาตรฐานสากลมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับทิศทางการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ที่มีแนวโน้มที่ดีขึ้นต่อไป

3.2 ภาวะการแข่งขัน

สามารถแบ่งประเภทของผู้ให้บริการกำจัดสิ่งปฏิกูลฯ ได้เป็น 3 กลุ่ม ตามวิธีการกำจัดสิ่งปฏิกูลฯ ดังนี้

1. ผู้ให้บริการกำจัดสิ่งปฏิกูลฯ ด้วยวิธีฝังกลบ

ปัจจุบันมีผู้ให้บริการกำจัดสิ่งปฏิกูลฯ ด้วยวิธีฝังกลบในประเทศหลายราย โดยส่วนมากเป็นรายย่อยที่ให้บริการเฉพาะฝังกลบสิ่งปฏิกูลฯ ที่ไม่อันตราย อย่างไรก็ตาม ผู้ประกอบการดังกล่าวมีความสามารถในการให้บริการ อาทิ เช่น ขนส่งกำจัดทางด้านพื้นที่ของสถานประกอบการ เป็นต้น จึงมีผู้ให้บริการกำจัดสิ่งปฏิกูลฯ ด้วยวิธีฝังกลบที่มีใบอนุญาตฝังกลบสิ่งปฏิกูลฯ ที่มีศักยภาพและความสามารถในการให้บริการที่เป็นรายใหญ่เพียง 3 ราย ได้แก่

- บมจ.เบตเตอร์ เวิลด์ กรีน (“BWG”) จังหวัดสระบุรี
- บมจ.โปรเฟสชั่นแนล เวสต์ เทคโนโลยี (1999) (“PRO”) จังหวัดสระแก้ว
- บมจ.บริหารและพัฒนาเพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม (“GENCO”) จังหวัดระยอง

ภาวะการแข่งขันในการให้บริการกำจัดสิ่งปฏิกูลฯ ด้วยวิธีการฝังกลบสำหรับสิ่งปฏิกูลฯ อันตราย ไม่มีความรุนแรงมากนัก เนื่องจากมีจำนวนผู้ให้บริการรายใหญ่เพียง 3 ราย เมื่อเทียบกับปริมาณสิ่งปฏิกูลฯ ในประเทศทั้งหมดและผู้ให้บริการแต่ละรายมีสถานที่ตั้งของศูนย์กำจัดสิ่งปฏิกูลฯ กระจายออกไปในแต่ละพื้นที่ของประเทศ นอกจากนี้ การเข้ามาในอุตสาหกรรมของกลุ่มแข่งขันรายใหม่อาจทำได้ยาก เนื่องจากมีข้อจำกัดหลายประการ เช่น การใช้เงินลงทุนสูง การใช้พื้นที่ที่มีขนาดใหญ่และมีลักษณะเหมาะสมซึ่งต้องได้รับการรับรองและผ่านความเห็นชอบในรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม (EIA) จากสำนักนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการประเมินผลกระทบต่อสุขภาพ (Health Impact Assessment (HIA) ก่อนการดำเนินการ เป็นต้น ซึ่งตามปกติแล้วขั้นตอนดังกล่าวจะต้องใช้ระยะเวลาพอสมควรในการศึกษาเพื่อขอความเห็นชอบในรายงานดังกล่าว ทำให้ผู้ลงทุนมีความเสี่ยงจากการลงทุนในที่ดินเป็นเงินจำนวนสูงแต่อาจไม่ได้รับอนุญาตให้ประกอบการได้

ปัจจุบันผู้ให้บริการส่วนใหญ่จะเน้นกลยุทธ์การแข่งขันในมาตรฐานของระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลฯ และคุณภาพของการให้บริการแก่ลูกค้า ซึ่งที่ผ่านมามีบริษัทฯ ให้ความสำคัญกับการดำเนินงานและระบบการบริหารและจัดการสิ่งปฏิกูลฯ ที่ได้มาตรฐานและสามารถตรวจสอบได้ จึงทำให้ศูนย์ฯ ได้รับการยอมรับจากลูกค้าโดยทั่วไป

2. ผู้ให้บริการกำจัดสิ่งปฏิกูลฯ ด้วยวิธีเผาในเตาเผา

สำหรับการกำจัดสิ่งปฏิกูลฯ โดยวิธีการเผา นั้น กฎหมายได้ระบุให้ผู้ประกอบการโรงงานที่ประสงค์จะดำเนินการจัดการสิ่งปฏิกูลฯ โดยการเผาต้องได้รับความเห็นชอบจากกรมโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งวิธีการเผาที่กรมโรงงานพิจารณาประกอบด้วย

1. เผาทำลายในเตาเผาขยะทั่วไปเฉพาะสิ่งปฏิกูลฯ ที่ไม่เป็นของเสียอันตรายเท่านั้น
2. เผาทำลายในเตาเผาเฉพาะสำหรับของเสียอันตราย
3. เผาทำลายร่วมในเตาเผาปูนซีเมนต์

โดยขอบเขตการให้บริการของบริษัทจะครอบคลุมการเผาทำลายในเตาเผาเฉพาะสำหรับของเสียอันตรายซึ่งบริษัทถือเป็นผู้ประกอบการเพียงรายเดียวในประเทศที่สามารถดำเนินการในรูปแบบดังกล่าวได้ สำหรับกรณีการแข่งขันในการดำเนินการธุรกิจการกำจัดสิ่งปฏิกูลฯ ในภาคอุตสาหกรรมซึ่งอาจเกิดได้กับธุรกิจการเผาทำลายร่วมในเตาเผาปูนซีเมนต์นั้นมักกระทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อนำพลังงานที่ได้จากการเผาไปใช้ภายในโรงงาน นอกจากนี้ ในกรณีที่มีการนำสิ่งปฏิกูลฯ ไปใช้เป็นวัตถุดิบทดแทนในเตาเผาปูนซีเมนต์ ก็จะใช้ได้เฉพาะกับวัสดุที่ไม่ใช่แล้วที่มีองค์ประกอบของวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตปูนซีเมนต์ ได้แก่ แคลเซียม อะลูมินา เหล็ก หรือซิลิกา เช่น ทรายขัดผิวที่ใช่แล้ว ผงเหล็กจากการขัด หรือการเจียร เป็นต้น ดังนั้น การกำจัดสิ่งปฏิกูลฯ จึงไม่ใช่ธุรกิจหลักของผู้ให้บริการเหล่านี้ นอกจากนี้ กรมโรงงานโดยสำนักบริหารจัดการกาก

อุตสาหกรรมยังได้มีการควบคุมการเผาทำลายดังกล่าวโดยกำหนดหลักเกณฑ์ในการพิจารณาการนำของเสียไปกำจัดในเตาเผาปูนซีเมนต์สำหรับของเสียที่ไม่เหมาะที่จะบำบัดโดยวิธีการเผา (ยกเว้นเตาเผาของเสียอันตรายของกรมโรงงานอุตสาหกรรม) ตัวอย่างเช่น ปริมาณโลหะหนัก/ปริมาณสารประกอบฮาโลเจนสูง ความเป็นกรด-ด่างสูง ปริมาณความชื้น และปริมาณน้ำของเสียที่ต้องการกักเก็บที่เป็นพิเศษ (special handling requirement) ของเสียที่ขัดต่อข้อกำหนดสิ่งแวดล้อม (EIA) ของเตาเผา เป็นต้น โดยผู้ให้บริการกำจัดสิ่งปฏิกูลฯ โดยการนำมาใช้เป็นวัตถุดิบทดแทน ได้แก่

- 1) บริษัท ปูนซีเมนต์ไทย (แก่งคอย) จำกัด
- 2) บริษัท ปูนซีเมนต์ไทย (ลำปาง) จำกัด
- 3) บริษัท ปูนซีเมนต์ไทย (ทุ่งสง) จำกัด
- 4) บริษัท ปูนซีเมนต์ไทย (ท่าหลวง) จำกัด โรงงานท่าหลวง
- 5) บริษัท ปูนซีเมนต์ไทย (แก่งคอย) จำกัด โรงงานเขาวง
- 6) บริษัท ปูนซีเมนต์นครหลวง จำกัด (มหาชน)
- 7) บริษัท ทีพีโอ โพลีน จำกัด (มหาชน)

ที่มา : สำนักเทคโนโลยีสิ่งแวดล้อม โรงงาน กรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

การเข้ามาในอุตสาหกรรมของกลุ่มแข่งขันรายใหม่สำหรับเตาเผาอุตสาหกรรม อาจกระทำได้อย่างยากเนื่องจากมีข้อจำกัดหลายประการ อาทิเช่น การใช้เงินลงทุนสูง การใช้พื้นที่ที่มีขนาดใหญ่และมีลักษณะเหมาะสมต้องได้รับการรับรอง เป็นต้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการผ่านความเห็นชอบในรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม (Environmental Impact Assessment (EIA)) และการประเมินผลกระทบต่อสุขภาพ (Health Impact Assessment (HIA)) ก่อนการดำเนินกิจการ เนื่องจากกระทรวงอุตสาหกรรม ได้จัดทำประกาศ เรื่องโครงการหรือกิจกรรมเกี่ยวกับการอุตสาหกรรมที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรง ทั้งด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ และสุขภาพ ฉบับลงวันที่ 14 กันยายน 2542 ที่อ้างอิงมาตรา 67 วรรคสองของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ที่ได้บัญญัติว่าโครงการหรือกิจกรรมเกี่ยวกับการอุตสาหกรรมที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรง ทั้งด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ และสุขภาพ จะกระทำมิได้ เว้นแต่จะได้รับการศึกษาและประเมินผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม และสุขภาพของประชาชนในชุมชน และจัดให้มีกระบวนการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้เสียก่อน รวมทั้งได้ให้องค์กรอิสระซึ่งประกอบด้วย ผู้แทนองค์กรเอกชนด้านสิ่งแวดล้อม และสุขภาพ และผู้แทนสถาบันอุดมศึกษาที่จัดการการศึกษาด้านสิ่งแวดล้อม หรือทรัพยากรธรรมชาติ หรือด้านสุขภาพ ให้ความเห็นประกอบก่อนมีการดำเนินการดังกล่าว ดังนั้นจึงจำเป็นต้องใช้เวลาในการศึกษาเพื่อขอความเห็นชอบในรายงานดังกล่าว ก่อนการประกอบกิจการ ทำให้ผู้ลงทุนมีความเสี่ยงจากการลงทุนจำนวนสูง แต่อาจไม่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการได้

3. กลุ่มผู้ให้บริการกำจัดสิ่งปฏิกูลฯ ด้วยวิธีการรีไซเคิล (Recycle)

การรีไซเคิลเป็นวิธีการกำจัดสิ่งปฏิกูลฯ ที่ก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจวิธีหนึ่งเนื่องจากการนำสิ่งปฏิกูลฯ มาทำให้เกิดประโยชน์ได้ใหม่ อย่างไรก็ตาม การนำสิ่งปฏิกูลฯ มารีไซเคิลยังมีข้อจำกัดอยู่มาก เมื่อเปรียบเทียบกับกำจัดสิ่งปฏิกูลฯ ด้วยวิธีการฝังกลบ เนื่องจากจะสามารถรีไซเคิลได้กับสิ่งปฏิกูลฯ บางประเภทเท่านั้น เช่น ตัวทำละลาย น้ำมันเครื่อง น้ำมันหล่อลื่น เศษเหล็ก เศษโลหะอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เคมีภัณฑ์บางชนิด เป็นต้น

3.4 ใบอนุญาต กฎหมายและข้อบังคับต่างๆที่ใช้เพื่อควบคุมการจัดการกากของเสียอันตราย

3.4.1 ใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจ/สัมปทาน

1. บริษัทเป็นผู้ได้สิทธิในการดำเนินการบริหารและประกอบศูนย์บริหารจัดการวัสดุเหลือใช้อุตสาหกรรม (เตาเผาขยะอุตสาหกรรม) บางปู จังหวัดสมุทรปราการ ตามสัญญาเลขที่ 89/2551 ระหว่างกรมโรงงานอุตสาหกรรม กับ บริษัท อัครีปรการ จำกัด (มหาชน) ลงวันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2551
2. บริษัทได้ใบอนุญาตให้ใช้ที่ดินและประกอบกิจการในนิคมอุตสาหกรรมตามพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ.2522 เพื่อประกอบกิจการโรงงานปรับปรุงสภาพของเสียรวม (เตาเผาขยะอุตสาหกรรม) ประเภทหรือชนิดของโรงงานลำดับที่ 101

3.4.2 กฎหมายและข้อบังคับต่างๆที่ใช้เพื่อควบคุมการจัดการกากของเสียอันตราย

อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 และพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 กระทรวงอุตสาหกรรม และกรมโรงงานอุตสาหกรรม ได้ออกประกาศต่างๆเพื่อกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติและการควบคุมที่เกี่ยวกับการจัดการกากอุตสาหกรรมที่สำคัญๆ ดังนี้

- พ.ศ. 2545 ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมเรื่องการกำหนดปริมาณสารเจือปนในอากาศที่ระบายออกจากปล่องเตาเผาสิ่งปฏิกูลฯหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วที่เป็นอันตรายจากอุตสาหกรรม
- พ.ศ. 2546 ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมเรื่องการขนส่งวัตถุอันตรายทางบก
- พ.ศ. 2547 ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมเรื่องระบบเอกสารกำกับ การขนส่งของเสียอันตราย
ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมเรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการแจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งปฏิกูลฯ ที่ไม่ใช้แล้วจากโรงงาน โดยทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์
ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมเรื่อง กำหนดลักษณะของน้ำมันเครื่องใช้แล้วที่ผ่านกระบวนการปรับคุณภาพและเชื้อเพลิงสังเคราะห์ที่จะนำมาใช้เป็นเชื้อเพลิงในเตาอุตสาหกรรมเพื่อทดแทนน้ำมันเตา
- พ.ศ. 2548 ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมเรื่องการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว
- พ.ศ. 2549 ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมเรื่องกำหนดค่าปริมาณของสารเจือปนในอากาศที่ระบายออกจากโรงงานปูนซีเมนต์
- พ.ศ. 2550 ประกาศกรมโรงงานอุตสาหกรรมเรื่องหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วของผู้ประกอบกิจการบำบัดและกำจัดสิ่งปฏิกูลฯหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว
- พ.ศ. 2551 ประกาศกรมโรงงานอุตสาหกรรมเรื่องหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว

3.5 การจัดหาผลิตภัณฑ์และบริการ

ในช่วงปี 2552 – 2554 และงวด 6 เดือนปี 2555 ที่ผ่านมา บริษัทมีความสามารถในการให้บริการสำหรับการกำจัดสิ่งปฏิกูลฯ ทั้งที่ไม่อันตรายและที่เป็นอันตราย ดังนี้

(หน่วย : ตัน)

	ปี 2552	ปี 2553	ปี 2554	9 เดือนปี 2555
ประมาณการความสามารถในการให้บริการ	120,000	120,000	120,000	120,000
ปริมาณสิ่งปฏิกูลฯ ที่ให้บริการ	19,586	45,486	61,966	66,287
อัตราการใช้จ่ายกำลังการผลิต (%)	16.32	37.91	51.64	55.24*

หมายเหตุ : ความสามารถในการให้บริการเต็มที่คำนวณจากการกำจัดปริมาณสิ่งปฏิกูลที่เป็นของแข็ง จำนวน 200 ตันต่อวันและปริมาณสิ่งปฏิกูลที่เป็นของเหลว จำนวน 200 ตันต่อวัน วันทำงาน 25 วันต่อเดือน

* เปรียบเทียบเป็นอัตราการใช้จ่ายกำลังการผลิตต่อปี

สำหรับเตาเผาขยะอุตสาหกรรมซึ่งบริษัทบริหารนั้น สามารถให้บริการกำจัดขยะอุตสาหกรรมอันตรายได้ไม่น้อยกว่า 48 ตันต่อวัน หรือไม่น้อยกว่า 15,000 ตันต่อปี โดยเป็นการกำหนดขั้นต่ำของกรมโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งในการให้บริการจริงบริษัทสามารถให้บริการได้มากกว่าความสามารถในการให้บริการที่ประเมินไว้ได้ เนื่องจากองค์ประกอบของสิ่งปฏิกูลฯ ที่เหมาะสมที่จะนำมาเผา ประสิทธิภาพในการจัดจำแนกกลุ่มของสิ่งปฏิกูลฯ ที่จะนำมาเผา เป็นต้น ดังเช่นการให้บริการในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา บริษัท ได้ใช้ประสิทธิภาพตรงในการพิจารณาจัดกลุ่มสิ่งปฏิกูลฯ เพื่อนำมาปรับคุณภาพ ตลอดจนการผสมสิ่งปฏิกูลฯ ภายในเตาเผาที่เหมาะสม (Internal Blending) ซึ่งจะทำให้บริษัทสามารถให้บริการได้มากขึ้นตามแนวโน้มของปริมาณของเสียที่เพิ่มขึ้นในอนาคต โดยบริษัทมีการให้บริการเผาทำลายของเสียอันตรายทั้งประเภทที่เป็น ของแข็ง ของเหลว กากตะกอน ก๊าซ และขยะติดเชื้อ โดย ณ วันที่ 30 กันยายน 2555 ของเสียอันตรายประเภทของเหลวมีสัดส่วนมากที่สุดคิดเป็นประมาณร้อยละ 49.33 ของการให้บริการทั้งหมด

ตารางแสดงปริมาณของเสียอันตรายที่บริษัทให้บริการ

(หน่วย: ตัน)

	ปี 2552	ปี 2553	ปี 2554	9 เดือนปี 2555
ของแข็ง	5,994	16,707	19,841	25,854
ของเหลว	6,181	18,465	31,573	32,697
กากตะกอน	6,790	8,819	8,572	7,625
ก๊าซ	0	0	0	0
ขยะติดเชื้อ	621	1,495	1,980	111
รวมทั้งสิ้น	19,586	45,486	61,966	66,287

ที่มา: บริษัท

ทั้งนี้ จากข้อมูลของกรมโรงงานอุตสาหกรรม ณ สิ้นปี 2554 มีโรงงานอุตสาหกรรมจำพวก 3 ซึ่งหมายถึงโรงงานขนาด 500 แรงม้า ขึ้นไป (ขนาดใหญ่) ที่เข้าระบบแสดงรายการกากอุตสาหกรรมทั่วประเทศ มีจำนวน 8,703 ราย หรือประมาณร้อยละ 11.84 จากจำนวนโรงงานทั้งหมด 73,490 โรงงาน แสดงให้เห็นว่ายังมีผู้ประกอบการที่เป็นผู้ก่อการกากอุตสาหกรรมบางส่วนไม่มีการแจ้งรายงานข้อมูลการจัดการกากอุตสาหกรรมกลับมายังหน่วยงานกำกับ และกากอุตสาหกรรมบางส่วนยังคง

ยังคงถูกเก็บอยู่ภายในบริเวณโรงงานเหล่านั้น ในขณะที่การให้บริการกำจัดของเสียอันตรายของบริษัทคิดเป็นสัดส่วนที่น้อยเมื่อเทียบกับปริมาณสิ่งปฏิกูลฯ ทั้งระบบ

การจัดหาวัตถุดิบอื่นๆ

ในการกำจัดสิ่งปฏิกูลฯ โดยวิธีการเผาทำลายนั้น หลักสำคัญคือการควบคุมอุณหภูมิ และระยะเวลาในการเผาที่เหมาะสม ตลอดจนระบบการกำจัดก๊าซเสียหรือไอเสีย ก่อนปล่อยออกสู่ภายนอก เพื่อป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ดังนั้นเชื้อเพลิงหลักที่ใช้ในการเผา คือ ก๊าซธรรมชาติและน้ำมัน อีกทั้งวัตถุดิบที่ใช้ในการจัดการก๊าซเสียหรือไอเสีย ซึ่งได้แก่ ปูนขาวและถ่านกัมมันต์ (Dry Lime & Activated Carbon Injection System) ถุงกรอง (Bag Filter House) ตัวเร่งปฏิกิริยาประเภท Titanium Dioxide (TiO₂) สารละลายแอมโมเนีย และ โซดาไฟ ซึ่งสามารถจัดซื้อได้ภายในประเทศ

การขนส่งปฏิกูลหรือวัสดุไม่ใช่แล้ว

ในปี 2554 บริษัทมีการจัดเตรียมรถเพื่อใช้ในการจัดเก็บขยะติดเชื้อจำนวน 2 คัน และในงวด 9 เดือนของปี 2555 บริษัทได้จัดซื้อรถบรรทุกใหม่ (มือหนึ่ง) ประเภท Roll Off เพื่อใช้ในการขนส่งสิ่งปฏิกูลฯเพิ่มจำนวน 9 คัน นอกจากนี้บริษัท เบตเตอร์ เวิลด์ ทรานสปอร์ต จำกัด (“BWT”) ซึ่งเป็นบริษัทย่อยของบริษัท เบตเตอร์เวิลด์ กรีน จำกัด (มหาชน) (“BWG”) ซึ่งเป็นผู้ถือหุ้นหลักของบริษัท (รายละเอียดในส่วนที่ 2 ข้อ 11 รายการระหว่างกัน) จะเป็นผู้ดำเนินการบริหารจัดการและวางแผนการขนส่ง โดยการจัดการขนส่งมาจาก 2 ส่วนด้วยกัน โดยส่วนแรก คือ รถขนส่งของบริษัท รถขนส่งของ BWT และอีกส่วนหนึ่งมาจากการว่าจ้างรถขนส่งจากผู้ประกอบการขนส่งภายนอก เพื่อให้เพียงพอต่อความต้องการของผู้ใช้บริการ โดยสามารถจำแนกประเภทของรถขนส่งดังนี้

1. รถบรรทุกสิบล้อ (Truck) มีความสามารถในการรับน้ำหนักประมาณ 10 ตัน สำหรับขนส่งสิ่งปฏิกูลฯ (ของแข็ง) และที่บรรจุอยู่ในภาชนะที่มิดชิดสะดวกต่อการเคลื่อนย้าย เช่นภาชนะรูปทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้า (Roll-Off Box) มีปริมาตรบรรจุ 10-12 ตัน หรือภาชนะรูปทรงสี่เหลี่ยมคางหมู (Lugger Box) ที่มีปริมาตรบรรจุ 5-7 ตัน
2. รถแท้งค์ (Tanker) สำหรับการขนส่งสิ่งปฏิกูลฯ ชนิดของแข็งมีปริมาตรความจุประมาณ 12 - 15 ลูกบาศก์เมตร
3. รถพ่วง (Trailer) สำหรับการขนส่งสิ่งปฏิกูลฯ ที่เป็นของแข็งมีความสามารถในการรับน้ำหนักประมาณ 31 ตัน
4. รถสิบล้อมีครน สำหรับการขนส่งสิ่งปฏิกูลฯ ชนิดที่เป็นของแข็ง และบรรจุในภาชนะเพื่อสะดวกต่อการขนย้าย มีความสามารถในการรับน้ำหนักประมาณ 10 ตัน

สำหรับภาชนะบรรจุสิ่งปฏิกูลฯ ของบริษัทจะมีขนาดที่หลากหลาย ทั้งถึงเหล็กขนาด 1 ตัน ถึงเหล็กขนาด 2 ตัน ถึงเหล็กขนาด 10-12 ตัน และถูงขนาดใหญ่ขนาดบรรจุ 1 ตัน ซึ่งเหมาะสมกับสิ่งปฏิกูลฯ ในแต่ละขนาดที่แตกต่างกันไป และเหมาะสมกับความต้องการของลูกค้าแต่ละประเภท

3.6 ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

จากการที่บริษัทได้รับความเห็นชอบในรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) จากสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (“สผ.”) ให้บริหารและประกอบการโครงการศูนย์บริหารจัดการวัสดุเหลือใช้อุตสาหกรรม (เตาเผาขยะอุตสาหกรรม) นั้น บริษัทได้ยึดถือปฏิบัติตามมาตรการป้องกัน แก้ไข และลดผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่ได้เสนอไว้ในรายงานดังกล่าว โดยผลการปฏิบัติตามมาตรการดังกล่าวจะนำเสนอต่อ สผ.รวมถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นประจำทุก 6 เดือน โดยให้มีหน่วยงานกลางดำเนินการตรวจสอบ และจัดทำรายงานผลการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันแก้ไขผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม โดยบริษัทได้รับการรับรองมาตรฐานด้านการจัดการคุณภาพ ISO 9001:2008 (ตั้งแต่วันที่ 19 กันยายน 2554 ถึงสิ้นสุดวันที่ 18 กันยายน 2557)และมาตรฐานด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO 14001:2004 (ตั้งแต่วันที่ 19 กันยายน 2554 ถึงสิ้นสุดวันที่ 18 กันยายน 2557)โดย บริษัท มูดี อินเตอร์เนชั่นแนล (ไทยแลนด์) จำกัด ในขอบเขตของ

การรวบรวม ขนส่ง และการจัดการของเสียอุตสาหกรรม(เพื่อกำจัดโดยเตาเผาขยะ) ทั้งนี้ รายงานชุดล่าสุดได้ดำเนินการตรวจวัดคุณภาพสิ่งแวดล้อมโดย บริษัท เอส.จี.เอส.(ประเทศไทย) จำกัด ระหว่างเดือนมกราคม ถึงเดือนมิถุนายน 2555 โดยสามารถสรุป ได้ดังนี้

หัวข้อ	ผลการตรวจวัด	การดำเนินการ
คุณภาพอากาศ	อยู่ในเกณฑ์ที่กำหนด	- ดำเนินการติดตั้งอุปกรณ์กำจัดและควบคุมมลพิษทางอากาศ แบบ Semi-Dry & Wet - ติดตามผลการตรวจวัดปริมาณมลพิษที่ระบายออกจากปล่องระบายอากาศ - ดำเนินการบำรุงรักษาเครื่องมืออุปกรณ์และเครื่องมือและอุปกรณ์ต่างๆ ของระบบควบคุมมลพิษเป็นประจำและจัดเตรียมให้มีอุปกรณ์สำรองเพียงพอสำหรับใช้งานได้อย่างน้อย 2 ปี - จัดให้มีระบบไฟฟ้าสำรองสำหรับเตาเผาในกรณีที่เกิดไฟฟ้าขัดข้อง - จัดให้มีการบำบัดกลิ่นที่เกิดภายในห้องสุบถ่ายของเสียที่เป็นของเหลวและในอาคารเก็บของเสียประเภทของแข็ง ตามที่มาตรการกำหนด - จัดบันทึกและรายงานผลกรณีที่เกิดการดำเนินการผิดปกติที่ด้อยระบายนมลพิษทางปล่องอุกเงินสู่บรรยากาศ - จัดให้มีการกำจัดเถ้าลอยอย่างถูกวิธีตามที่กฎหมายกำหนด - ดำเนินการปลูกต้นไม้แบบ 3 ชั้น สลับฟันปลาบริเวณโดยรอบ โครงการเพื่อเป็น Buffer Zone ซึ่งจะช่วยป้องกันปัญหาในเรื่องฝุ่นและกลิ่นต่างๆ
ระดับเสียง	อยู่ในเกณฑ์ที่กำหนด	- จัดให้มีห้องคลุมเครื่องจักรหรืออุปกรณ์ที่มีเสียงดังไม่เกิน 85 dB(A) เพื่อลดการแพร่กระจายของเสียง - บริเวณห้อง Control Room จัดให้มีประตู 2 ชั้น เพื่อกั้นเสียงดัง - จัดให้มีอุปกรณ์ป้องกันเสียง ได้แก่ Ear-Plug และ Ear Muff สำหรับพนักงานที่ปฏิบัติงานในบริเวณที่มีเสียงดังอย่างเพียงพอ
คุณภาพน้ำผิวดิน	อยู่ในเกณฑ์ที่กำหนด	- มีการแยกระบบรวบรวมน้ำออกเป็นสองส่วนอย่างชัดเจน ระหว่างน้ำเสียปนเปื้อนกับน้ำฝน น้ำเสียที่ปนเปื้อนภายในโครงการทั้งหมดจะถูกรวบรวมลงสู่บ่อ Sump หรือบ่อพักน้ำปนเปื้อนที่ติดตั้งเครื่องสูบ ก่อนจะถูกสูบไปกำจัดยังเตาเผาของโครงการ ส่วนน้ำฝนที่ไม่ปนเปื้อนจะระบายลงสู่รางระบายน้ำซึ่งแยกส่วนจากรางระบายน้ำเสียปนเปื้อน โดยลงสู่สวนคักขยะก่อนระบายสู่รางระบายของนิคมฯ สำหรับน้ำเสียจากอาคารสำนักงานจะผ่าน Septic Tank ก่อนส่งเข้าสู่ระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลางในเขตอุตสาหกรรมทั่วไปของนิคมฯ
การคมนาคม	อยู่ในเกณฑ์ที่กำหนด	- ติดตั้งเครื่องหมายจราจรภายในบริเวณ โครงการ เช่น กำหนดความเร็วขั้รถภายในโครงการไม่เกิน 30 กม./ชม. หรือตามที่กฎหมายกำหนด - ตรวจสอบรถบรรทุกของเสียให้มีสภาพดีพร้อมสำหรับใช้งานเป็นประจำทุกวัน - ฝึกอบรมพนักงานให้มีความรู้ความเข้าใจถึงการปฏิบัติงานที่ถูกต้องและปลอดภัยและสามารถปฏิบัติการเมื่อเกิดเหตุฉุกเฉินได้ และให้ปฏิบัติตามกฎระเบียบการจราจรอย่างเคร่งครัด โดยจะมีการกำหนดโทษหากมีการละเมิดกฎ
การจัดการของเสีย	อยู่ในเกณฑ์ที่กำหนด	- มีการตรวจสอบของเสียประเภทต่างๆเมื่อของเสียมาถึง โครงการ และก่อนป้อนของเสียเข้าสู่เตาเผา - จัดให้มีอาคารรับและเก็บของเสียแต่ละประเภท - กากของเสียที่เกิดจากการดำเนินโครงการ โดยขี้เถ้าลอย จะกำจัดโดยการตรึงสารพิษที่ปะปนอยู่ในเถ้า และทำให้อยู่ในรูปของแข็ง แล้วส่งไปฝังกลบอย่างปลอดภัยที่ Secured Landfill ส่วนขี้เถ้าหนัก จะถูกเก็บไว้ในบ่อพักแล้วส่งไปฝังกลบ

หัวข้อ	ผลการตรวจวัด	การดำเนินการ
อาชีวอนามัยและความปลอดภัย	อยู่ในเกณฑ์ที่กำหนด	- จัดให้มีผู้ยาสามัญประจำบ้านและเครื่องเวชภัณฑ์ปฐมพยาบาลเบื้องต้น - จัดให้มีเจ้าหน้าที่ตรวจสอบการรั่วไหลของของเสียที่เป็นของเหลวบริเวณรอบๆ ถังเก็บของเสียเป็นประจำทุกวัน โดยการเดินตระเวนรอบพื้นที่ทำงาน - ดำเนินการติดตั้ง Pressure Gauge เพื่อวัดระดับความดันภายในถังเป็นประจำทุกวัน - จัดให้มีอุปกรณ์ป้องกันเสียง ทั้ง Ear-Muff และ Ear- Plug อย่างเพียงพอ และกำหนดให้พนักงานใช้อุปกรณ์ป้องกันทุกครั้งที่ต้องปฏิบัติงานในที่ที่มีเสียงดัง พร้อมทั้งติดตั้งป้ายเตือนให้สวมใส่อุปกรณ์ - จัดให้มีอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลสำหรับพนักงานที่ต้องปฏิบัติงานบริเวณพื้นที่ที่เสี่ยงต่อการเกิดอันตราย เช่น ห้องปฏิบัติการ บริเวณรับและเก็บของเสีย - จัดให้มีการฝึกอบรมแก่พนักงานทุกคน เป็นประจำ สำหรับพนักงานใหม่และพนักงานที่มีการเปลี่ยนหน้าที่ในการปฏิบัติงานเฉพาะอย่าง ให้มีความรู้ความเข้าใจในการใช้เครื่องมืออุปกรณ์ต่างๆ เพื่อป้องกันความผิดพลาดในการปฏิบัติงาน - มีกฎระเบียบด้านความปลอดภัยซึ่งครอบคลุมหัวข้อนโยบายความปลอดภัยหน้าที่ความรับผิดชอบของบุคคล การปฏิบัติตนในขณะที่ทำงาน หลักความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน การรายงานอุบัติเหตุ การก่องและการเก็บของเสียและสารเคมี การใช้เครื่องมืออุปกรณ์ การให้ความปลอดภัยต่อสาธารณะ การใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล การทำความสะอาดอุปกรณ์ การใช้เครื่องมือดับเพลิงและอุปกรณ์เหตุฉุกเฉิน - ทำการซ้อมแผนการดับเพลิง การปฐมพยาบาล การช่วยเหลือฉุกเฉิน และการหนีไฟของพนักงาน โดยจัดให้มีการฝึกซ้อมดับเพลิงปีละครั้ง - ตรวจสอบสุขภาพพนักงานใหม่และตรวจสอบสุขภาพประจำปีแก่พนักงานทุกคน โดยตรวจสอบสุขภาพต่างๆ ให้สอดคล้องกับงานที่พนักงานปฏิบัติ

ซึ่งสามารถสรุปได้ว่าบริษัทได้ปฏิบัติงานครบถ้วนและเป็นไปตามมาตรการป้องกัน แก๊สและลดผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่ระบุไว้ในรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) และตั้งแต่อดีตที่ผ่านมาบริษัทไม่เคยมีข้อพิพาทด้านสิ่งแวดล้อมใดๆ